

יולי 282

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

התחזקות

יקירי המתאבק בעפר רגלי הצדיק להנות מנועם זיוו ולדשן נפשו בצחצחות אור תורתו, לשאוב משם חיים נצחיים. אזור נא כגיבור חלצ'ר אחי, יקירי דל עיניך למרום וחגור בעוז מתניך, חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכוחו של זקן דקדושה, כי הוא הולך לפנינו בכל עת לנצח בזה ובבא. ואף אם נפלונו כמו שנפלנו, אשרינו אלפים ורבבות פעמים שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיש לנו אור חדש כזה, אור האורות, חידוש שביחודושים כזה.

ישראל דב אודסר

התחזקות

הסיבה המרכזית לבואנו לעולם היא להתגבר על דלתות נחושת ובריחי ברזל בחיפושנו אחר מי שאמר והיה העולם. לפעמים אנחנו מרגישים שהכל סגור ומסוגר, כאילו אין לנו שום פתח של תקווה, לא רואים מאין תבוא הישועה, מאיין יבוא השינוי.

זהו בדיוק הזמן והרגע בו אנו צריכים להתחזק באמונה, להביין שכל המצב שנקלענו אליו מיועד בדיוק בשביל זה, שנביין שאנחנו חסרי אונים ותלויים לגמרי בחסדי הבורא יתברך. מצב זה לא בא לייאש אותנו חלילה, אלא להביא אותנו למצב בו נתחזק בתפילה, בתקווה ובאמונה, להביא אותנו לענוה אמיתית, לחבר אותנו אל השם יתברך.

אם נאמין בכך, נתחזק ונתחיל בכל פעם מחדש, הרי שבדאי נזכה לראות את ישועת השם, נביין ונדע שכל הטבע והמציאות הוא נס אחד גדול והכל יכול להתהפך לטובה כהרף עין ברצון השם.

חדש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

גודל ההעלמה רבי נתן - ליקוטי הלכות

ספרי הקודש, כי הצדיקים אמתיים מדברים מזה בצרופים קדושים כאלה ובחכמה עמוקה כזאת עד שע"י זה מעוררין בני אדם ומגלין בכל פעם ההעלמה הזאת באופן שאעפ"י כן יתעוררו בני אדם משנתם וטעותם ויזכרו באמת עוצם שטות העולם וישונו אל השם, כי זה עיקר החכמה הגדולה מכל החכמות - להסתכל על התכלית האחרון וכמבואר אצלנו כמה פעמים שעיקר החכמה הוא כשזוכין להצליח ע"י חכמתו לנצח.

וזה שהתחיל "האזינו כל יושבי חלד" ודרשו רבותינו ז"ל שקרא העולם יושבי חלד, כי כל מה שיש ביבשה יש בים חוץ מהחולדה, והדבר תמוה מאוד וכי בשביל זה יקרא כל בני עולם יושבי חלד על שם החולדה שיש ביניהם. אך עיקר מה שקרא העולם על שם החולדה הוא מחמת גודל ההעלמה שיש בעולם, כי החולדה דרה בעקרי הבתים ובאה במארב ובהכמנה ובגניבה, שזהו בחינת כל עניני העולם הזה שהוא מלא הבלים וכל עניני טעות שטועין העולם בהבלי עולם הזה הוא מחמת גודל ההעלמה שבעולם כמו שכתוב "גם את העולם נתן בליבם" ופרש רש"י - לשון העלם. וכשארז"ל כמה דברים שנעלמו מן העולם, יום המיתה ויום הנחמה ואין אדם יודע מה שבלב חברו ואין אדם יודע במה משתכר.

אבל באמת הכל בשביל הבחירה, כי כל העולם לא נברא כי אם בשביל הבחירה, ועיקר הבחירה הוא ע"י גודל ההעלמה שיש בעולם. כי אם היו הכל רואין את האמת עין בעין שהעולם מלא מאלוקותו יתברך, כמו שכתוב "מלא כל הארץ כבודו" וכתוב "הלא את השמים והארץ אני מלא" ושהאדם לא בא לזה העולם כי אם לחשוב על תכליתו האחרון ולדבק את עצמו בזה העולם דווקא אליו יתברך, שע"י זה יזכה למה שיש, וזכה, בודאי לא היה שום בחירה והיו כולם בטלים אליו יתברך ולא היה שייך שום שכר ועונש והיה מתבטל העולם לגמרי, כי עיקר זה העולם נברא ומתקיים רק בשביל שכר ועונש שהוא ע"י שיש בחירה דווקא, ועיקר הבחירה הוא ע"י ההעלמה, שע"י שנתעלם האמת כל כך מן העולם, ע"י זה יש בחירה ויש שכר ועונש.

אבל בודאי מידה טובה מרובה ובודאי יש כח באדם לבחור בטוב ולהסתכל על האמת אם ירצה, אך יש בזה מלחמה גדולה, שזה כל עבודת האדם בזה העולם.

יורה דעה א- הלכות שחיטה ה

כל עבודת האדם היא להעלות ולהוציא מההעלם אל הגילוי, לגלות אלוקותו ומלכותו יתברך בעולם, עד שיתקיים וידע כל פעול כי אתה פעלתו, אך צריכין לזה יגיעה גדולה ועבודת הרבה לגלות ההעלמה, כי זה כל עבודת האדם בזה העולם. ומגודל ועוצם ההעלמה לא כל אדם זוכה לזה לגלות ההעלמה, כי אם גדולי הצדיקים החכמים האמתיים שבחכמתם העמוקה מאוד מאוד הם ממשיכים שכליים נפלאים מאוד שעל ידם הם מגלים ההעלמה ומודיעים אלוקותו יתברך בעולם ומגלין האמת שכל העולם הבל הבלים, צל עובר הבל נידף, ונותנים עצות ודרכים ישרים לכל אחד ואחד לפי מדרגתו באופן שיוכל להציל נפשו מטעות העולם שבא ע"י גודל ההעלמה שבעולם ושישתדל כל ימיו על האחרית והסוף שינצל משאול תחתיות ויזכה לחיים נצחיים להכיר אותו יתברך שזה עיקר התכלית.

ואעפ"י שהכל יודעין זאת שהעולם הזה הבל וריק, אעפ"י כן ההעלמה גדולה כל כך שרצין הכל אחר העולם הזה ואין משגיחין על התכלית, ואפילו אם זוכרין לפעמים ואומרים מה יעשו בסוף, אינם יודעים שום עצה מה לעשות להציל נפשם, על כן העיקר הוא אמונת חכמים אמתיים, כי רק הם יודעים בחכמתם הגדולה איך לגלות ההעלמה הזאת וליתן עצות נפלאות לכל אחד לפי ערכו ומדרגתו.

ועל כן כשהתחיל דוד לדבר מגודל הבל העולם, התחיל תחילה "פי ידבר חכמות והגות ליבי תבונות אטה למשל אזני וכו'", ואחר כך מדבר מגודל שטות העולם והבליו. ולכאורה זה תמוה, מה זו חכמה ותבונה שגילה במזמור הזה שצועק שהעולם הבל וריק ולא במוותו יקח הכל וכו', וכי מי לא ידע בכל אלה, הלא אפילו אנשים הגסים ועמי הארץ יודעים זאת ואומרים בפייהם שאין האדם לוקח עימו כלום מעשרו לקברו ושהעולם צל עובר וכו' ולמה הקדים במזמור זה דווקא לומר פי ידבר חכמות כאילו הוא מגלה כאן חכמה ותבונה גדולה.

אך באמת אעפ"י שהכל יודעין זאת אעפ"י כן היא חכמה ותבונה גדולה לדבר בזה בכל פעם ולצעוק ולגלות העלמה זאת, וכמו שמצינו שכל הצדיקים גדולי החכמים האמתיים צועקים זאת הרבה, כמו כל ספר קהלת שמלא מזה, וכן דוד המלך עליו השלום בכמה מזמורים וכן בשאר

מצווה גדולה להיות בסמחה תמיד!

שאלה- שלום, לצערי הרב אני נכשל בעברות בכל פעם בפרט בפגם הידוע ובכל פעם שאני מנסה לחזור בתשובה ולעשות התחלה חדשה אני נופל שוב. האמת היא שהתיאשתי כבר מלחזור בתשובה, כי זה נראה לי בלתי אפשרי, מדוע הנסיון הזה כל כך קשה לי?

תשובה- דע לך שרבינו גילה לנו אשר אין יאוש בעולם כלל, ואין דבר כזה להתייאש מהחיים, כל זמן שהאדם חי הוא יכול לתקן הכל, ואמר רבינו ז"ל אף שהזוהר הקדוש מחמיר מאוד על החטא המגונה הזה ואומר שכבר אין תשובה, אני אומר שאף אחד לא מבין את דברי הזוהר הקדוש ויש תשובה גם על החטא הזה.

והסבירו מוהרנ"ת ז"ל: איך יכול רבינו ז"ל לומר אחרת מהזוהר הקדוש? אלא לכולם יש תקנה ותקווה, אך נותנים לאדם את הבחירה, אומרים לו שאין תשובה, ואם אינו בטלן ולא מניח עצמו בשום פנים ואופן, אלא דוחק עצמו לחזור בתשובה, אזי מקבלין אותו. הזוהר הקדוש אומר שאין לו תשובה ובא רבינו ז"ל ואומר שכן יש תשובה ואים יש לאדם שכל דוחק עצמו לחזור אליו יתברך בכל מחיר, אפילו שלא יהיה לו עולם הבא, אזי זוכה להיכנס לפנים הקדושה ועוד יזכה לכל טוב אמיתי ונצחי, וזה הנסיון והמניעה שלו להתגבר עליה.

והנה רבינו ז"ל אמר: אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ולכן בודאי גם על חטא זה יש תיקון, ועיקר התיקון להיות רגיל לגרוס הרבה פרקים משניות, כי משנה אותיות נשמה, שע"י זה מזככים את הנשמה וכמו כן לומר בכל יום את התיקון הכללי שגילה רבינו הקדוש שהוא תיקון גדול לפגם הנ"ל.

ואמר רבינו ז"ל: אפילו אותם האנשים שרגילים בעברות ח"ו, וקשה להם לצאת מזה מרוב הרגליהם, אם יעשו לעצמם חוק קבוע ללמוד בכל יום כך וכך, התורה הקדושה תוציאם מעוונותיהם וכן אם יקבע לעצמו בכל יום זמן להתבודד ודבר איתו יתברך בודאי שיזכה לצאת מהכל ולהגיע לכל המעלות כי אין דבר העומד בפני התפילה והתשובה.

אומר רבינו "כי עיקר התשובה שישמע בזיונו ידום ושתוק" דהיינו, שצריך האדם לסבול הרפות ובזיונות ושפיכות דמים הרבה קודם שיזכה לתשובה, והתיקון לזה הוא שיהפוך דם לדום, ואז יקוים בו "דום להשם והתחולל לו והוא יפיל לך חללים חללים" היינו שייכנע הדם שבחלל השמאלי של הלב.

ונשאלת השאלה מדוע האדם הרוצה לעשות תשובה צריך לעבור בזיונות ושפיכות דמים? ועוד מוסיף רבינו שזה עיקר התשובה.

כדי להבין זאת אנחנו צריכים לדעת שתשובה היא קודם כל לשוב אל השם, כלומר להתבטל למציאות השם, וכאשר האדם רוצה לשוב אל השם והוא מלא בתאוות וישות וכבוד עצמו אז הוא צריך לעבור תהליך של תיקון, קודם כל להמעיט לו את הדם שבחלל השמאלי שזה משכן הדמים העכורים שהם מקור התאוות, וכמו כן הוא צריך להגיע לענוה וביטול, כלומר לצאת ממידת הגאווה.

על כן כאשר האדם עובר בזיונות, שזה למעשה שפיכות דמים והוא שותק, אז נכנע הדם השמאלי שבלב שהוא מקור התאוות, כמו כן גם הגאווה של האדם נכנעת, כי הוא עובר בזיונות ומגיע ללב נשבר.

ועוד מוסיף רבי נתן בליקוטי הלכות, יורה דעה א', הלכות שחיטה: "כשהאדם עובר עבירה ח"ו, אזי הוא יורד מבחינת רוח אדם לבחינת רוח בהמה, וההפרש שבין אדם לבהמה הוא הדיבור, כי גדר האדם הוא מדבר. נמצא כשהאדם חוטא ח"ו, אזי הוא יורד לבחינת רוח בהמה, שזה בחינת העדר הדיבור כמו בהמה. ועל כן עונשו ותיקונו הוא ע"י זה בעצמו, היינו ע"י דמימה ושתיקה, שצריך לסבול צער השתיקה והדמימה על כל מה שעובר עליו, כי במה שפגם יתקן".

נמצא כשהאדם עובר בזיונות והוא שותק, נמצא שהוא עושה תשובה על מה שחטא ועל כן אומר רבינו שזה עיקר התשובה. וצריך להבין שהבזיונות לא באים רק מאנשים שמבזים אותך, אלא עיקר הביזיון הוא שאתה מנסה לשוב להשם יתברך ולשפר את מעשיך ולא מצליח, או שנדמה לך שמרחיקים אותך ואתה ממשיך, וכמו כן כשאתה מתפלל על כך ומרגיש שהשם לא שומע את תפילותיך, ונדמה לך שהשם יתברך כביכול לא מתייחס אליך שזה למעשה עיקר הביזיון. הן על כל אלה צריך להאמין לדברי רבינו הקדוש שאומר "כשהאדם נכנס לעבודת השם אזי הדרך שמראים לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקים אותו מלמעלה, אבל כל התרחקות הוא כולו התקרבות" כל מה שעובר עליו, כל הבזיונות שאנו מקבלים, הכל נועד כדי לקרב אותנו.

דיבורי אמונה הרב עודד שרבי

רצונך מפני רצוני " כלומר אבא יקר שלי אתה לא רוצה שילך לי, אתה לא רוצה שאקבל את המיניו או את העבודה או את הציודך המיוחל, אז אני מאמין שהכל לטובה וגם אני לא רוצה את זה. זוהי הכנעה, לרצות מה שרוצה השם יתברך ולשמוח בקיים, כי ככה רוצה השם יתברך.

לפעמים לאדם יש בעיה כל שהיא, הוא מנסה את כל ההשתדלויות, מדבר עם אנשים, רץ לכל מיני מקומות, חושב, מנסה לעשות דברים, אבל את הפעולה הכי פשוטה הוא שוכח לעשות, לדבר עם בורא עולם, אבא תעזור לי, תן לי עצה, תראה לי את הדרך. כך בדיבורים פשוטים, הוא צריך להאמין באמונה שלמה שהשם יתברך שומע כל מילה שלו ויכול לפתור לו את כל העניינים על הצד הטוב ביותר.

התפילה והביטול בפני בורא עולם אינם רק כלי ויעד להשיג את כל מבוקשנו, התפילה והביטול הם למעשה הכלי והחיבור שהאדם יוצר עם השם יתברך, כאשר האדם מבוטל ונכנע לפניו, הרי שאור השם יכול לשפוע עליו, כי הקב"ה שוכן עם ענווים, כאשר הוא מדבר עם הבורא הרי שהוא מכניס אותו להיות שותף פעיל ויום יומי בחייו, כך נבנה הכלי, כך נוצר הקשר בין הבורא האין סופי לנברא המוגבל.

עם ישראל נדרש לאמונה בבורא עולם, לצאת מכוחי ועוצם ידי, הצבא שלנו מספר אחד, הכלכלה שלנו חזקה, הרפואה מתקדמת. כל אלו סיסמאות, אנחנו תלויים ברחמי וחסדיו של בורא עולם, בעזרת השם יתברך צה"ל ינצח, בברכת השם עלינו תהיה לנו כלכלה טובה, כל העמים והאימפריות שהיו שיא הכוחי ועוצם ידי נכחדו מן העולם, ומי נשאר? עם ישראל הקטן והנרדף אשר חי וקיים לנצח ברצונו של בורא עולם.

אם האדם לא יפנים את הדעת הזאת היטב, אם הוא לא יכניע עצמו בפני בורא עולם, הרי שרק קשיים ובעיות ירדפו אותו בדרך, עד... שיגיע להכרה שאין כוחי ועוצם ידי כלל! כי הקשיים והייסורים שהאדם עובר אינם באים סתם, הם אמורים להביא את האדם להכנעה, להבנה שהוא תלוי בבורא עולם.

הכנעה זאת אינה פרושה שאני לא שווה כלום ולא יכול לעשות כלום, זאת ענווה פסולה, אני צריך להאמין שאני יקר וחשוב מאוד בעיני השם יתברך ובעזרתו אני יכול להגיע לכל דבר בחיים האלו, אך לא להיכנס לגאווה, לשתף את הבורא יתברך בכל דבר קטן כגדול.

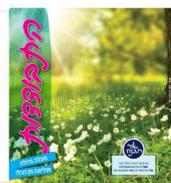
בנוסף על צד שלא הולך לי כפי רצוני אז אעשה כמו שאומר התנא בפרקי אבות " בטל

חבילת אור של תפילות ושמחה בדרך אליך - חינום!

ועוד מניי חינום בדואר לחצי שנה על העלון אור הגנוז

ברכון תודה והודאה להשם יתברך

סדר התבודדות- מעלה עליונה וגדולה מן הכל!

תפילות וסגולות לשמחה

תיקון הכללי מפואר

לקבלת החבילה יש להתקשר או לשלוח מסרון עם שם וכתובת

לטל 0544-525396

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלוחה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלוחה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלוחה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלוחה 4 שיחות חברים, שלוחה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלוחה 6 פינת המאזינים.

לעילוי נשמת
אהוד יהודה בן ליאורה
יוסף בן יהודה
ליאורה בת יעקב
ת.נ.צ.ב.ה.
המעוניינים בהקדשה של העלון
0544-525396

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

עיקר גודל החשק נעשה ע"י המניעה שמזמין לו, כי כשאישי ישראל צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה, כגון לנסוע לצדיק אמיתי, אזי מזמין לו מניעה. וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר, כי ע"י המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, ע"י זה נעשה התגברות החשק מאוד. כמו למשל, כשמראין לקטן דבר הנחמד לו ותכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו, אזי הוא רודף מאוד אחר האדם ומבקש וחושק מאוד לאותו הדבר. נמצא, שעיקר החשק נעשה על ידי שחטפו ממנו והחביאו הדבר. כמו כן מונעין את האדם במניעות מהדבר הצריך לו, כדי שע"י זה יהיה לו חשק יותר בבחינת "ולחם סתרים יונעם" שכל מה שהדבר נמנע ונסתר מן האדם ביותר, הוא חושק אליו ונעים לו ביותר.

מסופר על הרב ראובן מאיר, שהיה אחראי על כל דיני שמיטה בארץ. באחד הימים קיבל טלפון מחקלאי בדרום שמספר שיש לו ארבעים דונם באדמה והוא רוצה לשמור שמיטה. הרב שמח והסכים לקבוע איתו אפילו להיום בעוד כמה שעות בשעה חמש ליד קוקה קולה בבני ברק. הרב מאיר היה כל כך המום אנחנו הולכים שעות לדבר עם אנשים כדי שישמרו שמיטה והיהודי הזה כמה שרחוק מתורה ומצוות מגיע לבד מעצמו ועוד על שטח של ארבעים דונם.

הגיע השעה חמש, הרב מחפש ליד מפעל קוקה קולה יהודי שנראה כמו חקלאי, עד שראה יהודי שמחפש משהו, ניגש אליו הרב ושאל לשלומו והאם היינו היהודי שדיבר איתו בטלפון ואכן זה היה הוא. הרב והיהודי נכנסו לרכב ושוחחו על דיני שמיטה.

היהודי הרחוק שאל את הרב, כמו שאמרתי לך בשיחה בטלפון אני רוצה לשמור שמיטה, כמה שצריך לשלם אני ישלם. הרב צחק והסביר לו, שאין צורך לשלם כל מה שמוטל על החקלאים לא לעבוד מראש השנה עד ראש השנה - שנה שלמה. מה יקרה עם האדמה ומה יהיה עם הפרנסה שלך זה כבר פרטים אחרים. אותו חקלאי הסכים לדברי הרב אבל שאל אותו, הרב לא מסקרן אותך לדעת מה יהודי כמוני מגיע ורוצה לשמור שמיטה ועוד על ארבעים דונם. הרב הודה על כך וביקש לדעת את פשר הדבר.

מספר החקלאי, אני ממשפחה חילונית באחד הימים אני אומר לאשתי אנחנו יהודים אבל מצד שני אנחנו לא יודעים תורה, החלטנו כל יום כל המשפחה לשבת וללמוד את התנ"ך רבע שעה. כך היה יום יום עד שהגענו לפרשת בהר ושם התורה אומרת בשנה השביעית לא עובדים. אנחנו במשפחה לא הבנו איך אפשר לא לעבוד, איך נתפרנס?! יום אחד אפשר, אבל שנה!

לאחר כמה שניות אחד מהבנים שלי ממשיך פסוק אחרי זה ושואל את השאלה שלי, וכי מה תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וצויתי את ברכתי... אני ואשתי הסתכלנו בהלם אחד על השני. דבר כזה בשר ודם לא יכול להבטיח רק בורא עולם, לכן קיבלנו לשמור את השמיטה. הרב שאל את אותו יהודי, האם קיבלת פי שלוש בסוף. החקלאי צחק ואמר לא היה פי שלוש היה פי חמש. הרב לא הבין מאיפה יהיה לך פי חמש... סיפר לו החקלאי, אני כבר שלושים שנה זורע וכל שנה פחות או יותר אותם מחירים. השנה החלטתי לא לזרוע ולשמור את שנת השמיטה. מה קרה רוב היבוא זה לחול"ל וקצת לארץ ורוב היבוא זה לספרד, השנה בספרד קנו חומר ריסוס מהסינים ממקום הרבה יותר זול והוא לא היה שווה וכל הפלפלים נהרסו וכך היה ביקוש גדול לפלפלים כל שנה אני מוכר שלוש שקלים לקילו והשנה חמש עשר שקל לקילו, נו לא פי חמש. אמרתי לאשתי הקב"ה נתן לנו את ההבטחה פי חמש ולא שלוש עכשיו תורנו לשמור שמיטה ולכן הגעתי לרב ללמוד את כל ההלכות והדינים

עלם אתרופה

רבי נתן

חייב ראש אורח כל יום תמיד את אמונתו באלה ואת צדקת אלו. ה'רודף אנו ילדנו את אמונתנו מאבותינו ועיקר אמונתנו הוא אסמוך עליהם ואלוהי בדרבנן, כל זאת חייב כל אדם אורח כל יום את אמונתו. על אמונה זו אורח כל אנוכי ונשמתו ואלוהי את אורחנות כל יום אורח. ככתוב: "ויפיו בדברי האלה אנוכי מצווק היום על אביהם". מ'וימים חז"ל: "ראו אותם כמדללים כל יום, ואל תראה אותם כמצרי ילדך אלא אינו מחליבה". לא מקרה הוא, לססוק צה מוסף בקול אלא פתיחת: "למך ישראל, בלם אלוהינו, בלם אחד" - לברי אמונתו בא אחד הוא היסוד של התורה כולה, ובדין אמונה קדושה זו היא החייבת להתחיל בתוכנו כל יום תמיד.

מכתב מאת

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

וראו להאדם הבר דעת שיהיה מרוצה שאפילו אם לא יפעל בכל טרחו ויגיעתו שמתייגע בעבודת השם ואינו עולה בידו בשלמות, רק שעל ידי זה יזכה על כל פנים להינצל פעם אחת בכל ימי חייו מפגם אחד, מעברה אחת או מהרהור ותאוונה אחת וכיוצא, הינו שזוכה על ידי עבודתו ותפילתו והתבודדות שלו שעל ידי זה יש לו עברה אחת פחותה מחשבון עוונותיו מאשר היה לו אם לא היה חותר ומתפלל להינצל מהם, גם זה די לו. כי סוף כל סוף לא יהיה נשאר מכל עמל ויגיעת האדם בעולם הזה כי אם מה שזכה לפעמים להינצל מרע ועברות ולחטוף לפעמים איזה מצוות ודבר טוב. ואי אפשר להאריך בזה עד היכן צריכין להתחזק תמיד בהשתוקקות להשם יתברך ולא יניח הרצון לעולם.

עמוד אחד מספרי רבינו הוא תיקון על הכל! רבי נתן

עכשיו בתוקף הגלות המר הזה עת החושך יכסה ארץ וערפל לאומים, הקדים השם יתברך תרופה למכה ושלח לנו קרן אור משמי מרומים את הצדיק יסוד עולם רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זע"א שבתורתו, עצותיו ודרכיו הנפלאים שולח לכל יהודי ויהודיה מסרים של תקווה וחיזוק, של שמחה ואמונה, עיצות נפלאות איך להחזיק מעמד בכל מצב ולהתחיל בכל פעם מחדש.

מה רבי נחמן יכול לעשות בשבילי? ומה אני יכול לעשות בשבילי?

באו ותהיו חלק מאנשי הצדיק האפויים בליבו, המקורבים אליו באמת ורוצים בטובת ישראל.

קבלו פעם בחודש חבילת עלונים של אור הגנוז בברסלב להפצה: 03 9091753 | 0544-525396 ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ולאור הגנוז לעולם הבא. * השתתפות בתרומה צנועה בעלות

חידושים ועיונים בדרכו
ותורתו של רבינו הקדוש
רבי נחמן מברסלב זצוק"ל
ותלמידו רבי נתן זיע"א

שמחת המצוות

בתחילת הסיפור, ממעשה מ'שבעה בעטלירס', אומר רבינו - אספר לכם איך היו שמחים. כלומר כאן בסיפור המעשה, מגלה לנו רבינו כיצד אפשר להגיע לשמחה אמיתית ושלימה. פותח רבינו את הסיפור ומספר על מלך אחד, שרצה להעביר לבנו את המלוכה בחייו ועשה משתה גדול והזמין את כל השרים.

בזמן המשתה אמר לבנו, "היות שאני חוזה בכוכבים ואני רואה שאתה עתיד לירד מן המלוכה, בכך תראה שלא יהיה לך עצבות כשתרד מן המלוכה, רק תהיה בשמחה, וכשתהיה בשמחה גם אני אהיה בשמחה. גם כשיהיה לך עצבות, אנפיי"כ אני אהיה בשמחה על שאין אתה מלך, כי אינך ראוי למלוכה, מאחר שאינך יכול להחזיק עצמך בשמחה כשאתה יורד מן המלוכה, אבל כשתהיה בשמחה, אזי אהיה בשמחה יתרה מאד".

לכאורה אפשר לשאול כאן מספר שאלות: שאלה ראשונה, מדוע בן מלך כאשר הוא יורד מן המלוכה צריך להיות בשמחה, ועוד נוסף ונשאל מדוע דווקא השמחה בעת הירידה מהמלוכה היא המבחן להיותו ראוי למלוכה.

כדי לענות על השאלות, אנו צריכים להקדים ולומר שהבן מלך הוא כמובן כל אחד מאיתנו והמלך הוא למעשה מלכו של עולם. הקב"ה נתן לכל יהודי מלוכה, למלך על עצמו, למלך על רצונותיו ותאוותיו, על מחשבותיו, מעשיו ודיבוריו. כמובן אם יצליח לעמוד במשימה, יזכה למלך גם על כל העולמות כולם, כפי שאומר רבינו, שאיש הישראלי נברא כדי שיהיה לו ממשלה על מלאכים. כאשר האדם מצליח במשימה, והוא עובד את השם יתברך ורואה תוצאות יפות במעשיו ובעבודת השם שלו, לא פלא הדבר שיהיה בשמחה, כי זה טבע האדם, שכאשר הולך לו הכל כרצונו הרי הוא יהיה בשמחה. אך עיקר המבחן שלו יהיה בשעת הירידה, כאשר הדברים לא מסתדרים לו, כאשר הוא לא מצליח להגשים את רצונותיו, פה יהיה המבחן שלו, האם הוא ימשיך להיות בשמחה או שמא הוא יפול לעצבות ויאוש.

כאן למעשה טומן לנו רבינו את הסוד והיסוד לכל השמחה, בעבודת השם בפרט ובחיים בכלל. השורש לכל השמחה בעבודת השם היא האמונה שהשם יתברך מנהל את העולם וכל מה שהוא עושה, לטובה הוא עושה, עיקר העבודה שלי היא לקיים את רצון השם, לא להשתעבד לרצונות האישיים שלי. המדרגה והמעלה שלנו לא נמדדת על פי אמות מידה של תוצאות והצלחות, אלא על פי היגיעה, הרצונות, הקשר עם השם יתברך ובעיקר האמונה.

אם כך כאשר האדם נופל מן המלוכה, כאשר לא הולך לו בעבודת השם והוא מגיע למקומות לא ראויים, יש לו שתי אפשרויות: אפשרות ראשונה ליפול לעצבות או יאוש, כי הוא רואה שהוא יגע ומנסה בכל כוחו ואעפיי"כ הוא נפל ממדרגתו, ואם כך הוא יכול גם לחשוב שבכלל אינו ראוי למלוכה.

אך אפשרות שנייה היא להתחזק באמונה, להאמין שגם הנפילה והירידה זהו רצון השם, יש מי שמנהל את העולם וכל מה שהוא עושה איתי הכל לטובה, גם כאן במקום הנמוך בו אני נמצא יש לי איזה עבודה לעשות, ואם כך הם פני הדברים מה לי להיות בעצבות, אני ממשיך לעבוד את השם יתברך בכל מקום, בין בעליה ובין בירידה. על כן עיקר המבחן של האדם אם הוא ראוי למלוכה, הוא בשעת הירידה דווקא, כעת נמדדת מידת האמונה והנאמנות שלו והחיבור האמיתי לבורא עולם.

צדיק! אל תנסה להתדמות לאחרים
העולם נעמד על הנקודה הפרטית שלך... קצת צדיק

3 אנשים הלכו במדבר. אחד הביא בקבוק מים, אחד תיק אוכל ואחד דלת של אוטו. שאלו את זה שהביא בקבוק מים: "למה הבאת בקבוק?" והוא ענה: "אשתי אמרה שאם אהיה צמא אשתה. שאלו את זה שהביא תיק אוכל: "למה הבאת תיק אוכל?" והוא ענה: "אשתי אמרה שאם אני יהיה רעב, אני אוכל. שאלו את מי שהביא את הדלת של האוטו: "למה הבאת דלת של אוטו?" והוא ענה: "אשתי אמרה שאם יהיה לי חם אפתח חלון..."

בגן האמונה הרב שלום ארוש

כל אב או אם, אם בנם יבוא אליהם כל יום ויגיד תודה על כל דבר טוב שקיבל וגם יבקש סליחה על כל דבר רע שעשה, ועוד יבקש מהם שיקרבו אותו ויחזקו אותו לשמוע בקולם, ויעשה חשבון נפש כל יום על מעשיו, אם טובים הם אם לא- בן כזה הם יענישו? כמובן שלא.

לכן, אדם הרוצה להיות כמו הבן שאוהב את אביו באמת, צריך לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר בכל יום להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו לפני השם יתברך בטענות ואמתלאות, בדברי חן וריצוי ופיוס, ולבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת.

כמו צריך האדם גם לשפוט את עצמו, כמו שכתוב "יכלכל דבריו במשפט" הינו שישפוט וידון את עצמו על כל מעשה שעשה, על כל דיבור שדיבר וכל מחשבה- אם כך היה ראוי לו להתנהג אם לא, על כל דבר שמצא בעצמו שנהג כשורה יודה וישמח בכל ליבו ועל כל דבר שנהג שלא כשורה יתודה לפני השם יתברך ויבקש סליחה ויביע חרטה ויקבל על עצמו לתקן מעשיו ולא לחזור עליהם עוד.

והכי חשוב שיגיד תודה על כל דבר שיש לו וזכה לו ויודה על העבר ויבקש על העתיד, כי זו המעלה הגדולה מן הכל כי כל הקורבנות עתידין להתבטל חוץ מקורבן תודה. ועל כן האדם המודה ואומר תודה על הכל, הוא באמת ראוי לקבל עוד, כמו אבא שנותן לילד שלו והוא מלא בהכרת תודה זה נותן לאבא חשק לתת לו עוד.

וכך ראוי לו להתנהג כל ימי חייו, שכל יום ישפוט את עצמו על כל מה שעשה מההתבודדות של אתמול עד ההתבודדות של היום ובזה יסיר מעליו כל הפחדים וכל היסורים, מכיון שכאשר יש דין למטה אין דין למעלה, ואין שולחים לו יסורים מלמעלה כדי לעוררו, כי הוא בעצמו מתעורר.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מחיגר, לאחר שהחירג נסע בעגלה, ונפלו עליהם גזלנים ולקחו לו הכל ונפל החירג מהעגלה "והשליך עצמו מהעגלה לאכול עשבים, והיה לן יחידו בשדה ונפחד, וניטל ממנו הכח ולא היה יכול אפילו לעמוד והיה אוכל עשבים סביבותיו וכו'".

אז החירג שהוא למעשה כל אחד מאיתנו, שנסע והולך בדרכי השם, ברוב הזמנים הוא נוסע בעגלה, כלומר מקבל 'סיעתא דשמיה', וגם הוא נוסע עם הנאמן, שהוא בחינת הצדיק האמת שמלווה אותו. אבל לפעמים הוא נופל מהעגלה כלומר נופל ממדרגתו והשם יתברך נראה כמסתיר פניו ממנו, ואז הוא נופל מהעגלה ומתחיל לאכול עשבים, כלומר עובד ולומד ולא מרגיש שום טעם וחיות בלימוד ובעבודת השם. וכותב רבינו שלא יחל אפילו לעמוד, רק לרוחש כלומר לזחול ולאכול את העשב סביבותיו.

אז אותו חירג, שהיה בזמן הנפילה לא יכול אפילו להתפלל כראוי, כי אין עמידה אלה תפילה, רק היה רוחש, צועק מהלב ומתפלל בלחש, והיה ממשיך לאכול עשבים, כלומר להחזיק במה שהוא יכול.

ואז יום אחד הוא נתקל בעשב אחד שעדיין לא אכל עשב כזה והוטב בעיניו אותו העשב, כי עדיין לא ראה עשב כזה. דווקא בזמן הנפילה והירידה, האדם זוכה להבין ולהכיר את התורה של הצדיק שמנחמת אותו ונותנת לו תקווה וחיות, ואז ישב עצמו לעקר עם שורשו, כלומר האדם שפוגש את התורה של הצדיק הוא מגלה את שורש הדברים, הוא מקבל כיסופים לדעת ולחיות את פנימיות הדברים, ואז אנחנו רואים בהמשך שהוא תולש את העשב ומה הוא מגלה שם את ה'דומיט' שזה אבן טובה.

אם האדם מבקש את השם יתברך לא מתייאש גם בזמני הירידה והחשכות, ממשיך לאחוז במה שהוא יכול, אפילו שהוא לא מרגיש שום טעם בלימוד ובעבודת השם, הוא ממשיך לזחול ולאכול עשבים יבשים, בוא יבוא היום והוא יטעם טעם נפלא, בעשב המיוחד, שהוא למעשה התורה של רבינו הקדוש, שהיא נותנת טעם וחיות בכל מדרגה בה האדם נמצא, גם במקומות המרוחקים ביותר, ואם ימשיך האדם להעמיק בתורה הוא גם יגלה את ה'דומיט', שזה הנקודה היקרה והקדושה שיש בו, שאיתה הוא יאיר את העולם כולו.

lean
חוברת תפילות מהודרת
לבית ישראל

בגרפיקה צבעונית ומאירת עיניים, נייר כרומו, משובח עם 32 עמודים של תפילות ע"פ נושאים, דיבורים פשוטים היוצאים מן הלב, ע"פ הליקוטי תפילות של רבי נתן מברסלב זיע"א.

מבצע הפצה לזיכוי הרבים 2 ש"ח בלבד לחוברת.
להזמנות- 03-9091753 / 0544-525396

